

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Skatteudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. oktober 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-
Giese
Sagsnr.: 2012-0032-0394
Dok.: 565246

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 925 (Alm. del), som Folketingets Skatteudvalg har stillet til justitsministeren den 14. september 2012.

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 925 (Alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg:

”Ministeren bedes kommentere artiklerne ”Skattesager sander til hos politiet” og ”Politiet kæmper med sagspuklen” i Jyllands Posten den 10. september 2012.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”1. I de artikler, som der er henvist til i spørgsmålet, rejses der spørgsmål om politiets og anklagemyndighedens behandling af sager om økonomisk kriminalitet, der af SKAT er oversendt til politiet og anklagemyndigheden med henblik på strafferetlig forfølgning, og det anføres bl.a., at straffen i visse tilfælde bliver nedsat på grund af lang sagsbehandlingstid.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at der i de senere år har været iværksat en lang række initiativer med henblik på at styrke behandlingen af straffesager om økonomisk kriminalitet, herunder skatte- og afgiftssager, og bringe politikredsens produktion vedrørende disse straffesager tilbage på niveauet fra før politireformen.

Bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet har således gennem flere år været et særligt prioriteret indsatsområde for politiet og anklagemyndigheden. Således har rigsadvokatens direktørkontrakt siden 2009 indeholdt et krav om øget fokus på større sager vedrørende økonomisk kriminalitet, og dette mål er videreført i resultatkontrakterne for politidirektørerne, der indeholder et generelt krav om at forøge antallet af tiltaler i sager om økonomisk kriminalitet.

Desuden har man i politikredsene introduceret en projektarbejdsform med opstilling af milepælsplaner, der skal benyttes i alle relevante større sager.

Herudover bliver nøgletal om behandlingen af økonomiske straffesager, herunder skatte- og afgiftssager, løbende drøftet i anklagemyndighedens fagudvalg om økonomisk kriminalitet, hvor politikredsene og de regionale statsadvokater og Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet (SØK) er repræsenteret.

Der er endvidere etableret et særligt nationalt forum om samarbejdet i skattestraffesager med deltagelse af anklagemyndigheden, Rigspolitiet og SKAT med henblik på at intensivere og formalisere samarbejdet i straffesager om økonomisk krimina-

litet på skatteområdet. Der er således en løbende dialog om samarbejdet mellem politiet og anklagemyndigheden og SKAT, hvor relevante nøgletal for sagsproduktionen også bliver drøftet.

Det kan endvidere oplyses, at det i forbindelse med finanslovs-aftalen for 2012 er besluttet at styrke SØK med yderligere 6 mio. kr. årligt med henblik på bl.a. at etablere en særlig task force mellem SØK og SKAT, der skal sikre en endnu mere målrettet og koordineret efterforskning og strafforfølgning af sager på det finansielle område.

2. Som der nærmere er redegjort for i mit bidrag til besvarelsen af spørgsmål nr. 926 (Alm. del) fra Folketingets Skatteudvalg, har de iværksatte tiltag haft en meget positiv indflydelse på behandlingen af straffesager om økonomisk kriminalitet. Der er således generelt sket en betydelig forbedring af politiets og anklagemyndighedens sagsproduktion. Ifølge politiets sagsstyringssystem POLSAS er antallet af sigtelser i skatte- og afgiftsstraffesager således inden for de seneste fem år forøget med ca. 36 pct., mens der i samme periode kan konstateres en stigning på ca. 53 pct. i antallet af rejste tiltaler i denne type sager.

Det samme er tilfældet for så vidt angår antallet af fældende afgørelser i skatte- og afgiftssager, der i 2011 lå betydeligt over niveauet for årene umiddelbart efter gennemførelsen af politireformen.

Politiet og anklagemyndigheden vil også fremover – og bl.a. i fortsættelse af allerede iværksatte initiativer – arbejde målrettet på at fastholde fokus på behandlingen af sager om økonomisk kriminalitet, herunder skatte- og afgiftssager. Behandlingen af sager om økonomisk kriminalitet er således udpeget som et særligt og højt prioriteret indsatsområde i anklagemyndighedens ”Mål og strategi 2010-15”, ligesom der som nævnt i begyndelsen af 2013 vil blive iværksat en nærmere analyse af politiets behandling af disse sager.

3. Med hensyn til spørgsmålet om nedsættelse af straffen på grund af lang sagsbehandlingstid kan jeg generelt oplyse, at sanktionsfastsættelsen i sager om økonomisk kriminalitet ligesom i andre straffesager afhænger af en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, herunder navnlig lovovertrædelsens grovhed og oplysningerne om gerningsmandens forhold, jf. herved de almindelige strafudmålingsbestemmelser i straffelovens §§ 80-82. I praksis lægges der i disse sager ved straffens fastsættelse betydelig vægt på størrelsen af det beløb, som lovovertrædelsen angår.

I visse tilfælde kan sagsbehandlingstiden indgå som en formildende omstændighed ved strafudmålingen. Det følger således af straffelovens § 82, nr. 13, at det ved straffens fastsættelse i almindelighed skal indgå som en formildende omstændighed, at straffesagen mod gerningsmanden ikke er afgjort inden for en rimelig tid, uden at det kan bebrejdes gerningsmanden. Tilsvarende skal det i almindelighed indgå som en formildende omstændighed, at der er gået så lang tid, siden den strafbare handling blev foretaget, at anvendelse af den sædvanlige straf er unødvendig, jf. straffelovens § 82, nr. 14.

Det beror på rettens konkrete vurdering af sagens samlede omstændigheder, om straffen i en sag bør fastsættes under henvisning til bestemmelserne i straffelovens § 82, nr. 13 og 14. I den forbindelse lægges der bl.a. vægt på forbrydelsens karakter, sagens betydning og kompleksitet samt den tiltaltes og myndighedernes adfærd i forbindelse med sagens behandling.

Der er således ikke i alle sager, hvor der har været tale om lang sagsbehandlingstid, grundlag for at nedsætte straffen. Der kan ikke opstilles præcise retningslinjer for, at eksempelvis en bestemt varighed for en sags behandling, f.eks. et bestemt antal år, i sig selv medfører, at der foreligger en lang sagsbehandlingstid, der vil kunne føre til en formildelse af straffen. Der findes således i retspraksis eksempler på, at selv meget lange sagsbehandlingstider (7-10 år) ikke har medført en nedsættelse af straffen, idet der har foreligget en rimelig begrundelse for, at sagen ikke på et tidligere tidspunkt har kunnet færdigbehandles. Omvendt vil kortere sagsbehandlingstider efter retspraksis afhængig af sagens konkrete omstændigheder kunne medføre en formildelse af straffen, hvis der ikke kan påvises særlige forhold i sagen, som kan begrunde sagsbehandlingstidens længde.

Rigsadvokaturen er ikke i besiddelse af statistiske oplysninger, om og i givet fald i hvor mange sager om økonomisk kriminalitet der inden for de senere år måtte være sket strafnedsættelse som følge af lang sagsbehandlingstid. Rigsadvokaturen er imidlertid – på baggrund af de løbende drøftelser med politikredsene og statsadvokaturerne – ikke bekendt med, at der i almindelighed skulle være problemer med, at straffene i skatte- og afgiftssager bliver nedsat som følge af lange sagsbehandlingstider.

Det bemærkes i øvrigt, at skatte- og afgiftssager ofte er meget omfangsrige og komplekse, og at sagsbehandlingstiden derfor kan være længere end i andre typer af straffesager. Hertil kommer, at den samlede sagsbehandlingstid hos politi og anklagemyndighed beregnes fra det tidspunkt, hvor politiet eller anklagemyndigheden første gang involveres i sagen, f.eks. i forbindelse med en ransagning, men at sagen herefter ofte re-

turneres til SKAT med henblik på yderligere sagsbehandling, inden der tages stilling til, om der er grundlag for at rejse tiltale.

Som der nærmere er redegjort for ovenfor, er behandlingen af sager om økonomisk kriminalitet, herunder skatte- og afgifts-sager, et særligt prioriteret indsatsområde for politiet og anklagemyndigheden. Politi og anklagemyndighed er endvidere generelt meget opmærksom på, at alle straffesager fremmes med den fornødne hurtighed, jf. herved retsplejelovens § 96, stk. 2, herunder således at der ikke opstår spørgsmål om formildelse af straffen som følge af for lang sagsbehandlingstid.”